

Læknadagar eiga að vera fjölbreyttir

Rætt við Örmu Guðmundsdóttur sem tók við formennsku í Fræðslustofnun lækna í lok Læknadaga í fyrra

Arna Guðmundsdóttir for-
maður Fræðslustofnunar
lækna og undirbúnings-
nefndar Læknadaga.

LÆKNADAGAR ERU í aðsigi og eflaust margir farnir að hlakka til þeirra, þó ekki væri nema árhátíðarinnar sem þeim lýkur með. Undirbúningsnefndin hefur staðið í ströngu við að framreiða sem girnilegasta dagskrá en hún lýtur nú forystu nýs formanns: Arnór Víkingsson hætti að loknum Læknadögum í fyrra en við af honum tók Arna Guðmundsdóttir. Læknablaðið hitti Örmu að máli og innti hana eftir því hvernig undirbúningurinn hefði gengið.

Arna sem er sérfræðingur í lyflækningum og efnaskiptasjúkdómum á Landspítala eignaðist barn í apríl. „Ég fór í fæðingarorlof og það kom sér vel að vera ekki í fullri vinnu meðan undirbúningur Læknadaga stóð sem hæst. Ég tók vissulega við góðu búi þar sem allt var í traustum farvegi en það er mikið þúsl sem fylgir því að koma dagskránni saman,“ sagði Arna. Það hefur líka verið ómetanlegt að hafa vanan starfsmann hjá Læknafélaginu, hana Margræti Aðalsteinsdóttur, til þess að halda utan um alla skipulagninguna.

Arna sagði að læknar sýndu Læknadögum mikinn áhuga og nefndin hefði fengið fjölmargar ábendingar um fyrirlesara og efni. „Það var töluverð vinna að velja og hafna úr öllum tillögnum og passa að ekki yrði mikil endurtekning milli ára. Við höfum það að leiðarljósi að þingið verði sem fjölbreyttast en af einhverjum ástæðum fór það svo

núna að barnalækningar eru talsvert fyrirferðarmiklar í dagskránni. Við reynum þó að koma hlutunum þannig fyrir að ekki sé boðið upp á fleiri en eitt málþing í sömu grein á sama tíma,“ segir hún.

Einhverfa og hamfaralækningar

Meðal þess sem fellur undir barnalækningar er málþing um einhverfu sem haldið er í tilefni af 20 ára afmæli Greiningarstöðvar ríkisins. Annað málþing er um langvinn veikindi áhættubarna þar sem þekktur breskur læknir, Neil Marlow frá Nottingham, heldur erindi um veikindi lítilla fyrirbura en um það efni skrifaði hann grein í *New England Journal of Medicine* sem vakti mikla athygli. Af öðrum málþingum sem Arna benti á má nefna þing um ristilkrabbamein og annað um HOUPE-rannsóknina á heilsufari lækna þar sem staða hennar verður kynnt.

Arna sagði að auk erinda um klíniska læknisfræði væri það orðin venja að bjóða upp á erindaflutning um ýmislegt sem snertir heilbrigðiskerfið og starfskjör lækna. „Það verður meðal annars fjallað um starfsframa lækna og óvenjulegan starfsferil þar sem læknar sem tekið hafa þátt í þróunarhjálp og starfað að hamfaralækningum miðla reynslu sinni. Á þriðjudagskvöldinu verður fjallað um þróun starfsferils, framhaldsmenntun á Íslandi og framtíð íslenska heilbrigðiskerfisins, svo eitthvað sé nefnt. Og að sjálfsögðu verður slegið á léttari strengi. Spekingarnir glíma að vanda í lok þingsins en við setningu þess flytur Davíð Oddsson erindi þar sem hann segir frá reynslu sinni af samskiptum við lækna.“

Söknum spítalalæknanna

Eins og dagskrá Læknadaga ber með sér verða þeir stöðugt umfangsmeiri og innihaldsríkari. Það kostar að sjálfsögðu fé og í hitteðfyrra var farið inn á þá braut að taka gjald af þátttakendum á þinginu. „Það blasir við okkur að taka fjármögnun Læknadaga til endurskoðunar og finna fleiri leiðir til að standa straum af kostnaðinum. Ein leiðin er sú að hækka ráðstefnugjaldið en við þurfum einnig að vera opin fyrir fleiri leiðum til fjármögnunar. Eins og er styrkir GlaxoSmithKline þinghaldið, auk þess sem önnur lyfjafyrirtæki styrkja einstök málþing eða fyrirlesara. Læknadagar þurfa hins

Þróstur
Haraldsson

Málin rædd á Læknadögum 2005. Arna segir að dagarnir séu helgaðir símenntun lækna en þeir gegni ekki síður mikilvægu hlutverki í félagslífi lækna.

vegar að standa undir sér ef við viljum efla þá.“

– Hvernig er aðsóknin að Læknadögum?

„Unglæknar og heimilislæknar eru duglegir að sækja þingið en við þurfum að gera átak í því að fá fleiri sjúkrahúslækna, þeir hafa ekki verið nógu duglegir að mæta. Þetta er spurning um skipulag vinnunnar enda heyrum við að það er urgur í mörgum sjúkrahúslæknum vegna þess að þeir fá sig ekki lausa úr vinnu til að sækja fyrirlestra. Það þarf að huga að þessu með einhverjum fyrirvara eins og gert er þegar menn sækja ráðstefnur í útlöndum. Það á ekki að vera neitt meira mál að skipuleggja störfina á spítölunum svo þau falli að Læknadögum.“

Læknadagar eru að sjálfsögðu mikilvægur liður í símenntun lækna en þeir eru einnig hápunktur í félagslífi íslenskra lækna. Tilgangur þeirra er ekki síður að þjappa okkur saman og efla liðsheidina.“

Símenntun og ráðstefnuhald

Fræðslustofnun hefur fleira á sinni könnu en að skipuleggja Læknadaga. „Þeir hafa hins vegar tekið langmestan tímann svo það hefur ekki verið mikið aflögu til að sinna öðru. Við þurfum hins vegar að blása auknu lífi í stjórn Fræðslustofnunar svo hún geti tekist á við brýn verkefni sem bíða hennar. Þar ber hæst að koma á skráningu og eftirliti með símenntun lækna. Þetta hefur verið rætt meðal lækna en sú umræða þyrfti að verða meiri. Íslenskir heimilislæknar eru reyndar komnir lengra í þessu en starfsbræður þeirra.“

Það sem þarf að ræða er hvort ekki þurfi að ákveða lágmarkskröfur sem gera þurfi til lækna um að þeir sinni símenntun. Í Bandaríkjunum gilda sérfræðiþróf, svonefnd boardsþróf, í 10 ár en þá þurfa menn að endurnýja þau. Þeir missa

ekki læknaleyfið þótt þeir endurnýi ekki prófið en staða þeirra á vinnumarkaði veikist. Við þurfum að koma á einhverju kerfi sem miðast ekki við að refska læknum sem ekki standa sig heldur umbuna þeim sem standa sig vel. Með því móti hvetur það lækna til að sinna menntun sinni.

Við þurfum að vinda okkur í að útfæra slíkt kerfi og svara ýmsum spurningum, svo sem hvaða leiðir á að fara í skráningunni, hver eigi að halda utan um hana og hver eigi að standa straum af kostnaði við kerfið. Eigum við að borga þetta úr eigin vasa, á Lí að koma þar inn eða er hægt að gera kröfu um að vinnuveitendur eða stjórnvöld taki þátt í kostnaðinum? Það er mikilvægt að við sinnum þessu því kröfur um að læknar geti sýnt fram á að þeir viðhaldi kunnáttu sinni, hvort sem er bóklegri eða verklegri, munu aukast. Ef við komum ekki svona kerfi á er viðbúið að einhver annar geri það og þá er hætt við að aðferðin yrði okkur síður að skapi.

Nú, það er annað verkefni sem okkur langar að sinna betur en það er að koma á skipulegu, alþjóðlegu ráðstefnuhaldi fyrir lækna hér á landi. Slíkt ráðstefnuhald fer vaxandi í takt við auknar kröfur um símenntun. Nú er vinsælt að halda ráðstefnur á framandi stöðum og Ísland hlýtur einnig að koma til greina. Við erum vel í sveit sett mitt á milli Evrópu og Ameríku svo þetta ætti að vera góður möguleiki. Markhópur slíkra þinga eru útlendir læknar en fyrirlesarar geta verið hvort sem er íslenskir eða útlendir. Ef vel tekst til gæti þetta orðið fjáröflunarleið fyrir Fræðslustofnun og veitir ekki af að skjóta undir hana styrkari stoðum,“ segir Arna Guðmundsdóttir formaður Fræðslustofnunar lækna.